

med cezir vakitler

TAYYİB ATMACA

2. BASKI

yediharf

1

Ne zaman gözlerinden içre baksam, dalgalı bir deniz oluyorsun.
Çekiliyorum gözlerinin girdabına, hangi yana kulaç vuracağımı bilmiyorum.
Konuşurken kelimelerden polenler topluyorsun.
Susunca iki dağ arasında bir mavzer patlıyor ve çığ üstüme geliyor.
Gün kara libasını giyerken sen ak bir güvercin olup karanlığa kanatlanıyorsun.
Karanlığın kara kanatlarında kartalların da kanatları kırılır(mış).
Vuslatı yastık yapıp geceyi üstüme çekiyorum.
"Geceler çok soğuk sessiz ve karanlık...." (1)

2

Sen gelince tomurcukları patlayan bir zerdali ağacı içim.
Gidince ilk patlayan tomurcuktan bedenime doğru sular çekiliyor.
Yalnızlığım merhem olsan yine sana görünmem.
Seni gördüğüm zaman bütün hastalıklara karşı aşılanıyorum.
Gecenin koynuna bir yılan gibi
kıvrılıp yatmayla gün mü tükenir
gün dediğin ne ki biraz aydınlık
biraz yalnızlıktır insan içinde.

İnsan içinde nereye giderse gitsin,
gelip senin kapına dayanıyor.

Ey bu yüreğin mayasını aşk ile yoğuran,
içimden geçenleri en iyi sen biliyorsun!

Ben mi susarak onu içime gömeyim,
o mu bakarak beni öldürsün?

3

Sen geleceksin diye yüreğimin kapısında bekliyorum
ya da habersizce çekip gideceğinden korkuyorum.

Senin düşlerini, hülyalarını süsleyen ne(yse)
"Ben bir ceviz ağacıyım Gülhane parkında/ ne sen bunun farkındasın ne de polis farkında" (2)

Sana sen derken bile kelimeler titreyerek dökülüyor dudaklarımdan.

"Kelimeler kanatıyor yarayı"

Ne yüreğin yarayı hissedebiliyor ne kulakların kelimeleri duyabiliyor. Ya kulaklarında
kelimeleri seçen bir şey var ya da ben kelimelerin arkasına gizlenerek senden saklanmaya
çalışıyorum.

Gece bir yılan gibi kıvrılıyorsun malihulyama,
düş kapımı arıyorum girmiyorsun.

Rüzgâr savuruyor yağmur dövüyor saçlarını,

benim ellerim demire, yüreğim kora kesiyor.

Sen papatyaların arasında yürüyorsun,
ben sınanmamış bir ustura üzerinde.

Öyle bir dalıyorsun ki içime,
hazinelerimi yağmalamandan hoşnut oluyorum.

Bütün çıkmaz sokaklar sana açılıyor,
sen inadına bana kapanıyorsun.

Senden kurtulmanın yolunu arıyorum,
bütün yolların başında sen duruyorsun.

Bana biraz zaman tanı, vaktimi terk et!
kaşını kaldır as bağrımnda yer kalmadı.

4

Başkasının suretinde de gelsen
hoş gelir safa getirirsin düşevime.

Sesini duyabilmek için telefona kulak kesiliyorum,
elim ahizeye gitse bir yalan uyduramam.

Gündüzleri işlerinin arasında kayboluyorum
ama geceleri senden kurtaramıyorum.

Gönül pencerenin önünde titriyor kuşum,
camı kırmamı mı bekliyorsun, bak bu imkansız.

Ömür şöyle böyle gelip geçecek ama
kömür gözlerin akıl tahtamı karalamaya devam edecek.

Belki bu şehir sana da bana da yar olmayacak,
gözlerini gözlerimden kaçırırken önümde hep yar duracak.

Gözün gözüme değsin yeter,
istemiyorum dudaklarındaki ab-ı hayatı.

Sana kötü tiryakiyim,
başımndan duman eksilmiyor.

Kurt, kuş, börtü böcek yuvasına çekildi,
seni benden kovabilsem uyuyacağım.

Uykumun kollarında sere serpe yatıyorsun,
düşüne girmeme izin ver bari.

Seni düşünürken zaman su gibi akıp gidiyor,
sen bana sadece bakıp gidiyorsun.

Seni içime çektikçe gözlerim bulutlanıyor,
bu yüzden gözlerin göz bebeklerimi göremiyor.

Söylemek istediğin her şeyi söyle,
beni yüreğinden tehcir eyleme.

Gözler kalbin aynasıysa
ikimizden biri âmâ.

Sana gözlerimi kapayabilirsem
uyumak istiyorum.

5

Hangi yana dönsem o taraftasın,
çekil git gecemden yatamıyorum.

Günü bölüşelim Allah aşkına,
biraz da gözlerin beni beklesin.

Seni görmek için çok bahanem var,
çabuk kanıyorsun bu yalancıya.

Kanımlı kaynatıp durduğun yeter,
yüzüne bakacak gücüm kalmadı.

Seni görmek bela, görmemek bela,
dışım bayram günü, içim vaveyla.

Kapının önünde bir odun görsem,
korkuyorum sana yeşerir diye.

Yarın değeceksin üç on yaşına,
dilin bana yine emmi diyecek.

Senden kaçıyorum hastalık gibi
doktorum, ilacım sen oluyorsun.

Bana acı kahve yap, usandım çaydan
gidersem yıllarca hatırın kalsın.

Seni terk etmenin bedeli varsın
hapis olsun gönül zindanlarında.

Her gece içimde dolaşıyorum,

sana kördüğümüm kimse çözemez.

6

Seni yalnızlığıma ortak aramıyorum.

Hangi dostun kapısını çalsam beti benzi atıyor, yüzünün gölgesine çekilip ne istediğimi soruyor.

Bu kadar alma ağacıyla karşılaşacağıma rüyamda görsem inanmazdım.

Beş vakit elini yüzünü yıkayan insanların da yüzlerindeki kir midemi bulandırıyor.

Yüzünden içine yansıyan tebessümünden başka senden bir şey istemiyorum.

Ama sen bu tebessümün kıymetini bilip ona yüreğimi sofraya gibi açabileceğimi düşünemiyorsun.

Belki sen de haklısın. Her oturup kalkanın bıçak sapladığı delik deşik bir sofradan nasıl tok kalkacağını düşünüyorsun. Yüreğinden başka sermayesi olmayan bir tacirden kim alış veriş yapar!

Siftah umudunu bir başka güne

taşıya taşıya şu yaşa erdim,

dokunan olmadı kumaşımıza,

gelen kattı giden kum aşımıza.

Beni sana yakın durduran da kumaşın değil mi? İçinden yüzüne süzülerek gelen balsımayı tadan bir yürekle karşında duruyorum ve sen ha bire çoğalıyorsun...

7

Efkarımı dağıtacak türkü yok,

beni gönül dağlarına çıkar.

Saatlerce edeceğimiz muhabbeti

gözlerimizle bir dakikada konuşabiliriz.

Gözlerimin içine bak,

sana susarak da çok şey anlatabilirim.

Varsın gönlünde yatacak yerim olmasın

seni misafir etmekten bıkip usanmam.

İçime söz dinletemiyorum,

Sesini kulağıma fısılda.

Toprakla çiçekle haşır neşirim,

bana bir iş ver gönül köşkünde.

Ben bir viraneyim sen bir gülistan,

nasibim kokundan öteye gitmez.

Seni düşünmenin bedelini nakde çevirsem

batar dünya bankaları.

Günlerdir uykuma kota uyguluyorsun,

kırmızı bulutlar kapladı gözlerimi.

8

Yağmuru hiç bu kadar özlememiştim.

Gözlerimin göğünde şimşekler çakıyor. Belki de günlerdir içime çöken sis yüzünden ya ne yaptığımı bilmiyorum ya da yapmak istediklerimi söyleyemiyorum. Hani çıkıp gelsen diyorum -gelmeyeceğini bile bile- gözlerindeki ufak bir kıvılcım yağmur bulutlarımı aşılabilir, gözlerim yıkanır bir güzellene.

"Arkadaşlık da ağaç gibidir, onu kuruttuğunuz zaman tekrar yeşertemezsiniz." (3)

Telefonun sesinden, kapının tıkırtısından umudu kestim. Dışarıya çıksam bulutlar çoğalır yağarım.

Ama içimde bir ses Gitme, gidersen kapıyı boşuna çalar, telefonun sesi duvarlarda yankılanır, yağmura yakalanamazsın, diyor.

Kulağım telefon ve kapıda, gözlerim bulutlarda; ben senin limanına peynir gemimi yanaştırıyorum.

9

Gecenin kollarına uzanıp yatmak varken beni düşünecek değilsin elbette. Dışarıda in cin top oynuyormuş, yağmur bulutlarıymış, şimşekmiş bütün bunlardan sana ne.

Yüreğinin şehrine çek git. Söndür lambanı, kapat bilgi sayarını, boşalt kül tablasını ve aklına beni getirmeden uyu!

Döşeğim yün tarağı yorganım taş gibi, uyursam rüyana girmekten korkuyorum.

Hayalinden kaçtığım insanı rüyama davet edeceğimi mi sanıyorsun?

Olur ya yüreğinin perdesi hafifçe aralanmış olur.

Yüreğine bakan bir pencere olduğunu sen söylüyorsun.

Ben mi karıştırıyorum yoksa,

Sen ne yaptığını zaten bilmiyorsun.

Sen biliyorsan söyle.

Sus ve yat.

Bir bıçak sırtında geçiyor zaman,

Düşü yorum, kalkı yorum her gece.

Kendimi yedikçe acıkıyorum,

Taşı yorum, aşı yorum her gece.

Yüreğinden atıyorsa fırla yataktan,

biraz da sen tut nöbeti.

10

Geçerken bir selam ver, telefon aç hiç olmazsa; açtığın yara azmaya başladı.

Benden kaçmaya başladıysan

söyle şehrinin terk edeyim.

Benim yüzümden kendini cezalandırıcaksan
gözlerini gözlerimle buluştur, ona söyleyeceğimi bilirim.

Kendine mi kaçırıyorsun, bana mı uzaklaşıyorsun
nerede duracağını söyle, sabır taşım çatladı.

Beni görmemen için gölgemi peşine takıyorum,

başka ne ihsan istiyorsun!

Bir akşam üstü çık gel, istediğin hakareti yap, bağır çağır
sana sağır duran kulaklarımın imdadına gözlerim yetişir.

Bir yandan gelmeni istiyorum bir yandan gelmemeni,
kalp genci yaşlıyı dinlemeyebilir.

Hastalıktan kaçır gibi benden kaçmaya başladın,
başkasına bulaşacaksam gönlünün zindanına hapseyle.

Sana tiryakilik de bir başka oluyor,
her sözcüğün arasında nanik yapıyorsun!

Sigaramı sen mi içiyorsun ben mi
bir kaç nefeste tüketiyor.

Saçlarımdaki aklardan yola çıkacaksan
gözlerimden giriş yapmalısın.

Günlerdir alışveriş yapıyorum gönül dükkanında,
bir tebessüm ikramda bulunmuyorsun.

Olsaydı yanımda fotoğrafın
gözlerin gözlerimde kızarırdı.

11

Geleceksin diye dışarıya adımımı atmıyorum,
delleniyorsam al götür, değilsem çözü ayaklarımı.

Günlerdir soframı serdim bekliyorum,
gelmezsen orucumu açmayacağım.

Aklınla arandaki perdeyi araladığında,
dalları burca durmuş bir ağaç göreceksin.

Geceleri gönlünün balkonuna tünüyorum,
izin ver saçlarına yuva kurayım.

Bir uçurumun kenarındayız
birimiz kurtulacaksa düşen ben olayım.

Kıldan ince kılıçtan keskin bir köprü var aramızda,
yeter ki gel, yalın ayak yürümeye razıyım.

12

Günlerdir yolunu gözlüyorum.

Hiç kimsenin yolunu böyle gözlememiş, hiç kimseyi bu kadar özlememiştim.

İçim kabaran bir deniz, çoğaltıyor dalgalarını, dövüyor sahillerini. Sen ki; insanların terk ettiği bir şehir, hiç bir şeyi duymuyorsun.

Dağ başında bir köşede duran taşın, okyanusun derinliklerinde uyuyan suyun, kayayı parçalayarak dünyayı selamlayan bir çam ağacının, ardıç ağacının bile kendilerine göre ziyaretçileri varken; dünyandan dünyama ayak basacak bir duyguyu, bir düşünceyi bana çok görüyorsun.

Elimi, ayağımı, gözümü bağlayıp gecemin tahtına kuruluyorsun.

Biliyorum bana kulakların sağır.

Ellerimi çözsün el yordamıyla, ayaklarımı çözsün yüreğimin sana bakan pusulasıyla içimin aynasını yüzüne tutardım.

Her şey durup dururken olmadı,

gözlerin bir mavzer namlusuydu,

horozları ben kaldırmadım, ben dokunmadım tetiğe,

iki kanadından da vurulan bendim.

13

" Kanadı kırık kuş merhamet ister.." (4) Bu şiiri bildiğin halde kanatlarımı kırıyorsun.

Hani içindeki insan, ceylan ürkekliğindeki gözlerin sana böyle mi emrediyor!

Neden susuyorsun? Konuşursan dilin oluklu bir hançer olup her kelimenin kalbine mi saplanır?

Sana beddua mı ederim?

Rolleri mi değişelim derim?

Ne derim Allah aşkına.

Yine susarak konuşuyorsun.

Erik ağaçları çiçeğe, çınarlar tomurcuğa durdu.

Bahar geldi gelecek.

İçindeki kıpırtılara bir bak, farkına var bu ceviz ağacının...

14

Teftişe hazırlanıyorum.

Yüreğimin bütün odaları bembeyaz,

kalbim ayak seslerine ayarladı çarpıntısını.

Olur ya heyecandan sol elimle veririm selamı,

tüfengim yere düşer, kepim yan döner sinirlenirsin.

Teftiş kötü geçer rütbelerimi sökersin,

gözlerimi gözlerinden asla.

Katıksız hapis yattım, sicilim bozuk,

istemezdim gözlerinden başka ceza.

15

Söz verdiğin vakit geçti, tükendi
hâlâ gelir diye beklerim,
sana mecbur kalmak nasıl zor bilsen!

Yoksa telefondaki ses senin değil miydi? Bir başkası mı aradı, ona mı söyledim. İnsanın insana benzediği, yüzün yüze benzediği gibi yürek de yüreğe benzer. O sesin sen olmadığını nereden bilebilirdim. Ayaklarımdaki pranga, bileklerimdeki kelepçe, gözlerimdeki bağ canımı yaktmaya başladı. Hani diyorum ki şehrin varoşlarında olsam içimle söylediğim türküler dudaklarıma taşsa, yüreğin de taşsa...

16

Ne kendimden kaçtığım belli ne seni aradığım.
Yalnızlığımı kaldırımlarla bölüşüyorum, insan karanlığından mağara aydınlığına çekiliyorum. Kaldığım yerden seni düşünüyorum ve telefon açmanı da beklemiyorum. Günler birbirini, beni de rüzgârın götürüyor. Nereye götürüyorsun, kaşlarını gerip olanca kirpiklerini kalbime saplamaya mı? Bu şehirde senden başka sığınak mı var? Gözlerimin içine bakıversen, başına bela mı alırsın? Susarak kendini çoğaltıyorsun. İnsan bazen gönlünün önündekini görmez, derlerdi de inanmazdım. Görmezlikten geliyorsun. Belki de korkumuzdan ya da saygımızdan, söylenince olacak veya olmayacak olanın hesabını yapamıyoruz. İşin garibi de bu. Sen kaçamak sorularla bir şeyler soracaksın, ben kaçamak cevaplar vereceğim. Sorunu eleyip cevabı iki şıkka düşürdüğümüz halde kararsızlığımız sürüp gidecek. Bütün mesele iki kelimenin de birbirine kör düğümlendiği. Çözsek bir bela, çözmesek iki. Güne umutla başlamıştım, geceni şiirle selamlıyorum:

"Görüntü görüntüyü, ses sesi yer
Aşk dedikleri işte böyle bir şey
Herkes gibi olmak, olmayacak bir şey
Herkes gibi olmak, olmamak gibi bir şey..." (5)

17

Ne zaman arasam kendinde yoksun,
gittiğin yerleri bir bilebilsem!

Serseri mayın gibi dolaşıyorum koca şehirde, senden başka çalacak kapım olmadığını bil.

Her gece kendimden uzaklarda dolaşıyorum, senin yanında olduğumu bilmiyorsan bil.

Kime ne anlatayım, kim anlattıklarımı çoğaltmadan kendinde saklayacak, bölüşecek yalnızlığımı.

Bana diktiğin yalnızlık elbisesini çıkarırsam üşümekten korkuyorum. Üşüyünce gözlerin içime bir ateş kaysa sık sık üşüme nöbeti tutardım.
Bahar görünüp kayboluyor. Ya kış öyle mi, tıpkı senin gibi içimi dışımı titretmeye devam ediyor.
Senin havaların böyle giderse korkarım baharı göremeyeceğim. Sana bakarak açan tomurcuklarım ay çiçeğinin güne baktığı gibi yüzlerini gözlerine çevirecekler ve gözlerin canlı kanlı bir insanı görmediği gibi onları zaten görmeyecek.
Göz, kalbin gördüğünü görmezse aldanır.
Ben mi serap görüyorum, sen mi gerçeği görüyorsun?
İçimin yüce dağlarına çıkıyorum, oradan kendine bir yol buluyorsun.
Zaman hızla tükeniyor, seni görmediğim, sesini duymadığım her gün bir yaş daha büyüyorum.
Günümü ters yüz, dünyamı alt üst ettin.
Sana söyleyemediklerimi kime söyleyeceğim, sen bana söyleyeceklerini taşa mı söyleyeceksin?
Sözün kapısından başını uzatıp kaçırıyorsun.
Attığın oklar kulaklarımı delik deşik etti.
Alnımın çatından vurabileceğini biliyorum.
Gözlerim gözlerine çakılıp kalacaksa buyur,
Dirilmemek üzere bitir(t) işimi.

18

Bugün senden kaçmak için kendimi gezdirmeye çıkıyorum. Senden kaçmak ne mümkün.
Kah sağıma, kah soluma geçiyorsun. Günlendir ortalıkta görünmediğin gibi, sözünde yalancı çıktığını söylüyorum, sen havanın bozukluğundan, kar yağacağından bahsediyorsun. Esas kar umarsız tavırlarından yağacak saçlarıma.
Nereye oturduysam karşımda sensin. Çayımı gözlerin içiyor, sigaramı dudakların. Hangi yazıyı okumaya çalışsam satırların arasına giriyorsun.
Seni düşünmemek için zihnimi boşluğa bıraktım,
yağmur duasına çıktım, bir kaç bulut öpüp geçti gözlerimi.
Yine kendinde olmadığını bile bile telefon açıyorum,
aradan üç beş sigara vakti geçiyor resetliyorum.
Seni düşünmemek için bir de içime memleket ateşi yakmaya çalışıyorum, her seferinde kibriti söndürüyorsun.

Ya sen beni kovacaksın bu şehirden
ya ben seni kovacağım kendimden.
Lütfen yarın çık gel ya da bana bir yalan öğret.
Seni görmek bir bela, görmemek yedi.
19

Günlerin dakikalar gibi geçtiğini, geçerken de ömrümden eksilen ömrün, ömrüne katıldığını hissediyorum.
Hayat bir nefes soluklanmak değil mi dünya gurbetinde! Gurbetin içinde ayrı bir gurbetteyim.
Nasip alıp götürüyor insanı kendi ülkesine.
Gönlünün göğü dışında, bir altın kafese koymaya çalışıyorsun yüreğimi.

Ülkenin tüm giriş kapılarına talimat da versen sarayının bahçesine girmeme hiç bir yeryüzü yarattığı engel olamaz. Seni düşünmemenin çıkmaz sokaklarında ne kadar kendime bir yol aradıysam, bir o kadar da ara ve çıkmaz sokakları yıkarak yüreğinin meydanına götüren yeni yollar açmaya çalışıyorum.

Gamzen bir kelebek gibi gözlerime kanat çırpmasaydı, gelip konar mıydım dalına?

Sana daha yakın durmak için attığım her adımın altında diken oluyorsun. Uçmaya çalışsam uçamıyorum, kımıldasam her diken bir ok gibi saplanıyor. Etrafımı dikenlerinle çevirdiğinin farkında değilsin.

Sesim yettiğince sana duymadığın şarkılar, çingıları üstünde türküler söylüyorum.

Sen parmaklarımın ağlamasından hoşlanıyorsun. Parmaklarımdan dökülen kırmızı gözyaşları, seni kendinden geçiriyor biliyorum.

Senin kendinden geçmen sence bir sarhoşluk, benim senden geçmem ise asla.

Rengin aleve çalmaya başladı, benim ki sarıya.

Yarın gün kırmızı bir gül oluverip çıkacaksın.

Damarlarımla kendime büyüttüğüm seni başkası koparacak
Ve ben dikenlerinin arasında bir korkuluk olarak kalacağım.

20

İçimden beklediğim yağmur, dün gökten geldi,
senden haber gelmedi.

Hayat-sen-ben üçgeninin ortasında duruyorum, sen alıcı bir kuş gibi başımda dönüp duruyorsun. Ne sana ne bana ne de hayata sırtımı dayayıp gözlerimde yuvalanan yağmur kuşlarını yüreğimin şerha şerha yarılan topraklarına uçuramıyorum.

Sabahtan akşama sensizlik biriktiriyorum.

Uykunun kollarında sere serpe yatarken düşlerini bekliyorum ve senden izinsiz düş kapını dahi aralamak istemiyorum.

O kadar derin susuyorsun ki, sanki bu suskunluğun derinliklerinde bir volkan harekete geçecek ve kelimeler dudaklarınla birlikte gönül mülkümü bir kül yığını haline getirecek diye korkuyorum.

Gönlünde bir insanı ağırlayacak yeri bile kalmayan insanın, insanlar arasında ben insanım demeye hakkı yoktur. İşte bu hakkı elimden alırsın diye korkuyorum.

Ve elimi yüreğimin üzerine koyuyor, sesini dinliyorum.

Halimi senden başka bir dostu arz etsem:

"Leylâ'nın kabilesi yenilmez ki

Leylâ leylâktan yaratılmış

Üstünden rüzgâr geçse

Leylâkın rengi değişmez ki

Leylâ gecelerin demirinden

Kılıçlarınız ona işlemez ki.." (6) demez misin?

Yüreğimi bir ? işaretine asıp savunmamı bekliyorsun.

Suçum sabittir arz ederim.

21

Ağzında bir çift kelimeyle dolaşıp duruyorsun.

Sakal bıyık arasında bir tercih yapıp yapmamak arasına sıkışıp kaldığımı biliyorum. Biliyorum bilmesine de bilmemişliğe vurmaktan başka seçeneğim yok.

Ne zaman kendimizle baş başa kalsak, ne ben sana gidiyorum diyebilirim ne de sen bana çek(ip) git(me) diyebilirsin.

Dilin sınanmamış ustura, iki dudağın kılıf. Konuşsan, iki kelimededen birisinin boynunu uçuracaksın. Sussan, kelimeler usturayı paslandıracak. Senin yerinde olmayı aklıma dahi getirmek istemiyorum.

Kaçtığı müddetçe insan içinden dışındaki yangın hafif rüzgarla çevresini sarar, duman yükselir insan yangınını tüm okyanuslar bir araya gelse söndüremezler...

Yanmayı isteyen kim, sönmeyi isteyen kim! Kim yanıyor, kim söndürmeye gidiyor! Kim kaçıyor, kim döndürmeye gidiyor! Sonra bütün kelimelerin arkasına yor ekleniyor, içimizden çıkamıyoruz.

22

Ben, senin camından bir gül atayım,
sen benim canıma iri bir taş.

Ben sana telefon açayım, ahizeyi başıma çal.
sen beni ara, yüreğimin sesini dinleteyim.

Ben sana bütün iletişim araçlarıyla geleyim,
sen bana turnalarla selam gönder.

Sen benim yüreğimi tepe tepe kullan,
ben senin yüreğinin kapısında bekleyeyim.

Sen benim gönül tahtamda yaz boz çalış,
ben senin gönül tahtana bir kelime yazayım.

Sen bana bir çiçek kadar gülümse,
ben sana maaşsız bahçıvan olayım.

Sen bir mum ol ben pervane olayım,
sana çarpa çarpa geçeyim dünyadan.

Sen her gün yatağını genişleterek akan bir nehirsin,
ben bereketli topraklarını sana kurban veren çiftçiyim.

Sen yüreğimden su içmeye gelen bir kekliksin,
ben tüfeğiyle gül atan bir avcıyım.

23

Günlerdir balkonunda aç susuz bekliyorum.

Bir kaç sevgi kırıntısı, yarım bir tebessümden başka senden ne bekleyebilirim?

Akşama kadar bir gülünün dalında sana nağmeler dökmekten dilim damağım kurudu.

Parmaklarımda diken öpmedik yer kalmadı.

Gündüz beraberinde götürüyorsun yüreğimi.

Akşam beni bana bırakıyorsun ama ben yine kaçıp sana gidiyorum. Bana senden başka adres gösterme. İnsan diye nice adresleri dolaştım. Ne çok kayboldum bu şehirde. Ama bana şehri terk et de, senden usandım de, başımın belası olma de. Aklına ne geliyor, vicdanından hangi rüzgar esiyorsa onu estir, bana çek git de.

Bana söyleyebileceğin her sözü senin ağzından kendime sarfediyorum. Ama gönlüm mutmain olmuyor. Ben konuştuğunda seni çoğaltıyorum, sen sustukça Memurun Ölümü'nü oynuyorum. Hangi kitabı açsam seni okuyorum, hangi türküyü dinlesem seni yanımda buluyorum. Sana mecbur kalmanın dayanılmaz hazzını ve huzursuzluğunu birlikte yaşıyorum.

Gözlerine baktırarak gecenin kapısından içeri aldın.

Ben mi hayal gördüm, yoksa sen serap mıydın?

Bana kim olduğunu söylememekte direnmeye devam ediyorsun.

Sen geceden başka bir şey değilsin,

Bense senden başka bir şey değilim.

24

Hislerimde çok zaman yanılmadığıma şahit olmuşumdur. Sana kendinde olmadığını söylemişim.

Günlerdir dev dalgalarla boğuşa boğuşa kıyılarına ulaşmaya çalışıyordum. Umutsuz değildim ama içimi kemiren bir kurt sana attığım her kulaçta kollarıma asılıyor, gücümü dağıtmak için bütün marifetlerini sergiliyor.

Akan sesinle birlikte içimde boynunu büken çiçekler kendine geldi.

Bir de sen gelirsen ortalık bayram yerine dönecek.

Ve geldin.

Günlerdir yoluna gözcü koyduğum gözlerimi atlattın geldin. Kalbimin saati duracak sandım.

Ayağımın prangası, bileğimin kelepçesi çözüldü. Küçük dilimi heyecandan yuttum.

Ayaksız, kolsuz ve dilsiz kaldığım hissine kapıldım.

Sana hissettirmeden ayaklarıma, ellerime baktım.

Evet gelen sendin.

Seni beklerken uzayan zaman nasıl oldu da birden bire kısaldı, yollar ayaklarımızın altından kayıp gidiyor.

Kelimeler bir gül gibi açıyor dudaklarından.

Yan yana yürüyoruz, saçlarından esen rüzgar gelip bende konaklıyor, içimdeki kurt

Aytmatov'un romanındaki Taşçaynar oluyor, kendimden geçiyorum.

Ya senin gözlerin bende ya benim gözlerim sende, göz bebeklerimizin birbiri üzerine lens gibi oturacağından korkuyorsun.

Sen beni, ben seni ürkütmemek için gözlerimizle yüreğimizin arasına bir perde geriyoruz.

Senin gözlerin bende, benimki sende kalsa belki hayatımızın akışı değişecek. Yokuşa doğru birbirimize akmaya çalışacağız.

Belki bir yerde buluşamayız, belki de buluşur denize birlikte akarız. Ayrı da olsak, bir yerde de buluşsak yine aynı denize karışacağız.

Biliyorum ikimiz de yitiğimizi arıyoruz,

benim yitirdiğim sende, seninki bende.

Ne sen beni suçlayabilirsin ne ben seni.

Bırak suçumuz yüzümüzü aydınlatsın,

dilimizi kanatacak kelimelerden uzak duralım

Ama birbirimize yakın.

25

Hani kardelenler yılda bir kaç gün yaşamak için toprağın koynunda yatarlar ya; seni görmediğim her gün kardelen uykusunda geçiyor.
Dün yanımdaki sen miydin, ben mi öyle gördüm? Gündüz mü geldin, gece mi geldin?
Yanımda yürüyen hayalin miydi, yoksa düş mü görüyordum? Keşke kafamı bir direğe, düşüncemi acı bir frene çarpsaydım da yanımdaki senin gerçek/düş arasında olup olmadığına kanaat getirseydim.

Haydi bir telefon aç, yarın yine dolaşalım de ki, dünün bayram arefesi olduğuna inanayım.
Bekliyorum. Sen telefon açacaksın ha! Ha şu yanıbaşındaki telefon senin sesini akıtacak kulaklarıma öyle mi!

Hayır.

Odaya dolan sensizlikle birlikte türküler akıyor kulaklarımdan yüreğime.

Dün sahiden düş gördüm. Bahar gerçekten gelmişti. Bir papatya tarlasında hem de memleketteydik. Papatya rengi elbise giymiştin. Papatya kopartmak için uzattığım elime vuruyorsun. Yalan söylüyorsam papatya falına inanayım. Evet dün, bugün aklıma gelmeyen bir düşten başka bir şey değilmiş, demek ki gönül görmek istediğini göze böyle gösteriyor. Kendimi arıyorum, sana soruyorum. Sen kendinde olmadığımı söylemiyorsun.

Hani zaman zaman sana, ne zaman arasam kendinde yoksun diyordum ya, yineliyorum. Sen gerçekten kendinden yoksun, yaşıyorsun. Deli mayın gibi dolaşıyorsun. Sana kaç kere sen bendesin dediysem inandıramadım. İstersen bir gün iş olsun diye bana bir bak. Aaa ben sendeymişim de haberim yokmuş! diyeceksin.

Yalan söylüyorsam kalbim benim için atmasın. Şimdi sensizlikle saklambaç oynuyorum.
Hayalsen çıkma, düşsen saklanmaya devam et. Ama gerçeksen lütfen çık da seni sobeleyeyim.

Her gece körebe olmaktan usandım artık.

26

Gidip de dönmemeyi, dönünce görmemeyi ya da gidip gelinceye kadar vakti bitirme korkusuyla karşı karşıya kalacağımı hiç hesap etmiyordum.

Yarın görüşebilecek miyiz, gecenin sabahı olacak mı?

Kendi kendime sorduğum sorulara keşke kendim cevap verebilseydim.

Gözlerime bakarak bu ayrılığın kısa sürmesini lütfenleyecek misin?

Sessizce geldiğim bu şehri yine sessizce terk edeceğimi zannediyordum.

Sensiz geldiğim bu şehri seninle terk etmeyi ne çok istiyorum bir bilsen!

Beni yolcu etmeye gelsen, bir güle güle desen, aylardır dolaştırdığım bulutları gönül topraklarına sağar giderdim.

Sahi yarın görüştüğümüzde ne konuşacağız. Belki saatlerce dolaşacağız, ayrılığın, hasretin kıyılarında gezeceğiz belki.

Ne olur bir yere otursak, hal diliyle konuşsak. Sen benim içimde dolansan, ben senin içinde dolaşsam, sonra yine karşı karşıya gelsek, sussak.

Konuşarak çözemediğimiz şifreleri gözlerimize bıraksak, yağmalatsak birbirimize hazinelerimizi.

Biliyor musun, ağızdan çıkan her kelimeye bakarak benimle muhabbet ettiğini zannediyorsun. İstemeyerek de olsa ilk defa bir insanı kandırıyorum. Ben iki yüzlü bir insanım, gördüğün yüz maske; esas yüzüm onun altında. Sen maskeye bakıyorsun, ben sana bakıyorum. İşte sana bakan bu yüz varya Nesimi'nin derisi gibi yüzüm yüzüm yüzülmedikten sonra sana dönük durmaktan vazgeçmeyecek.

Gün devrileli çok oldu, sense çoktan uyudun.

Ben bu tedirginlik nöbetlerini bitirebilirim uyuyacağım. İnsanın bir yeri acır da bütün vücut orayı onarmak için nasıl harekete geçerse, bu gün radyodaki parçalar da tam tersine çalışıyor. Yani yaranın üstüne tuz oluyor ve dayanılmaz acılarla kıvrandırıyor. Lütfen bugün gel. Gördüğün yüzüme bak, havadan sudan konuşalım, yolları arşınlayalım. Yine saçlarından rüzgar essin, toplansın bulutlarımı bir araya. Onları göremediğin gözlerimde ağırlayayım. Yarın çekip gideceğim. Hani diyorum ki ben sana yağmur kuşlarımı baraksam, sen bana uçursan dua kuşlarını...

27

Biraz sonra ya sen arayacaksın ya ben yanına geleceğim. Sana ne kendimi anlatabilecek ne de tarif edebilecek durumdayım. Tıpkı bir annenin doğum, şairin şiir sancısı gibi bütün düşüncelerim sana kilitlenmiş. Giderken bile sormak aklından geçmeyecek ve ben dilimin de şifresinin sende olduğunu söyleyemedim vaktini selamlayacağım. Sen mi gözlerime bakarak beni yakacaksın, ben mi yere bakarak harakiri yapacağım! Rabb'im yüreğime sahip ol Bana hata yaptırma! Onun da benim de içimizde beslediğimiz güzellikleri çoğalt. Ve sevdik birbirimizi senden ötürü. Yarın kendine gelince arayıp kendinde olduğunu söylemeyi yine unutacaksın. Gel seni bende gezdireyim, bu gidişle kendinden bezeceksin, say(ma)ki yanında bir korkuluğum; dolaşalım, şöyle bir yerde çay içelim, sana gözlerimi göstereyim, kulağına oğul vereyim, dumanlı gözlerinle beni sağ, ballanalım.

28

Sana ne zaman misafirliğe gitsem şakır şakır yağın bir yağmurla yoldaşlık yapıyorum. Demek ki gözlerimde gezinen bulutlarla sarmaş dolaş olacak bulutun olmadığından Rabb'im bu yağmurları gönderiyor. Sahibim, beni yağmursuz bırakmayacak. Sana gelmek için yola çıkacağım, sen bana ulaşamayacaksın. Kapıyı çekip gideceksin ve ben boş çalacağım. Seni arayacağım zaman bir şey unutacaksın ve geri dönüp beni kapıda göreceksin. Bütün bunlara tesadüf mü diyeceğiz? Hayır. Senin acil bir işin çıkacak başka başka yerlere gideceğiz, sonra aynı otobüse bineceğiz ve oturacak yer olmayacak. Neredeyse kafa kafaya gideceğimize, gözbebeklerine bu kadar yakından bakabileceğime, bana rüyalarını anlatacağına ve benim rüyamı yorumlayacağına dünyada inanmazdım. Keşke trafik tıkalı olsaydı, koltuklar boşalmasaydı, saatlerce ayakta gitseydik. Seni gideceğin yere bıraktığımda o tarafta işim olduğunu söylemişim. Oysa her tarafta işim sendin. Bir yanın dağ, bir yanın deniz. Beni çeke çeke denize götürüyorsun. Sana yüzme bilmediğimi söyledikçe ha bire içine doğru çekmeye çalışıyorsun. Dağ kendine sığınana yurt olur, barınak olur.

Gamını gasevetini alır. Çiğdem, nergis, mor sümbül, kızıl lale sunar ve kuşlarıyla konuşturur insanı.

İşte o dağ yanın, yani toprak duruşunla alıp götürdün gönül yurduna.

Uyanıkken rüya görülmüyorsa bugün gördüğüm, kokusunu duyduğum, gözlerinde kaybolduğum, yandığım, kavrulduğum, savrulduğum, pervanesi olduğum sendin.

Seni bu şehir yutacak diye korkuyorum. Bu yüzden işi ağırdan alıp bilet sormuyorum. Yarın da sorasım gelmiyor. Yarın gönlün gözlerine söylese de kestirsen biletimi, gözüm arkada kalmayacak. Hem yarın gözlerimi bir gözden geçir.

Gözümü gözünün üstüne koyup geceyi üstüme çekemiyorum.

29

Hani gözlerimi gözden, kendimi senden geçirecektin.

Gelmedin.

Günün doğuşundan batışına kadar sana gidip gitmeme arasında mekik dokuyup durdum.

Sana gidersem yağmur yağacağından korktum.

Gelseydin, dua ederdin. Dualarımızla birlikte belki yağmur yağar ve gönül yurdumuz rahmete gark olurdu.

Sana yağmurdan başka ne bırakabilirdim.

Dünyanın bir deniz olduğunu, bizim kıyılarda yüzmemiz gerektiğini sana söylemedim mi?

Ne derinlere doğru kulaç attığın belli ne kıyıda dolaştığın.

Ben senin derdini, sevincini bölüşeceğim, sen benimkini. Böylece kendimizi zinde tutarak zamaneye onurlu direnişimizle karşı koyacağız.

Sen bana, ben sana bu yüzden yakın durmuyor muyuz?

Evet duruyoruz.

Peki nerede duruyorsun?

Kendimde.

Kendinde mi?

Evet.

Ben seni ve kendimi bir kirkitin dişleri, bir eski zaman yapıtının köşe taşları olarak görüyorum. Böyle böyle birbirimizin yüreğini damar damar saran bir çınar biliyorum düşüncelerimizi.

Bu şehir kendine bir Leyla arıyor ve uzak iklimlerden bir Mecnun bekliyor.

Ve bütün kozlarını senin benim üzerime oynuyor.

Sana mı dikkat edeyim, kendime mi?

Sen kendine bak.

Sana

Sen

Ben mi?

Hayır gamze.

Kendini dağıtıyorsun!

Sen kendini topla.

Ben seni tüfekte...

Yani?

Evet aynen öyle.

Bu şaka üşütmeye başladı. Birazdan yola çıkacağım. Dünyanın işlerini kim bitirmiş ki sen de bitiresin. Haydi çaldır telefonu. 'Seni uğurlamaya geliyorum' de. Yolda uçur dua kuşlarını.

Sonra gel salla mendilini

Al götür yağmurlarımı.

30

Sana bulut sağacaktım gelseydin
toprakların gelecekti kendine
dallarına sular yürüyecekti
burçların patlayıp çiçek olacak
gönlünü bir bahar bürüyecekti.

Beni sana saracaktım gelseydin
aramızda yollar kısılacaktı
efkar uçurmaya çıkmayacaktım
boğuşacaktım dalgalarıyla
dilimi türküler yakmayacaktı.

Sana hançer sunacaktım gelseydin
sırtımı duvara dayayacaktım
en uysal halimle bekleyecektim
gözlerimi gözlerine götürüp
kayıp gidecektim samanyolundan.

31

Seninle dolaştım sen sende yoktun
yüreğimi yüreğine dayadım
her odamı aşk rengiyle boyadım
karanlıkta şimşek çaktı duymadın
biraz yağmur çiseledi yüzüme
bir adam akıllı ıslanamadım.

Seninle dolaştım kendi kendime
bıçağa kıydırdın kördüğümüleri
oysa ipin iki ucu sendeydi
kabahatin çoğu ise bendeydi
saçların dövendi kıyılarımlı
gözlerinse yedi deniz ötesi.

32

Sabahtan akşama senin yanında
geceleyin bende batar gözlerin.

Beni bahri sanma yüzmeyi bilmem
çeker derinlere yutar gözlerin.

Alıp götürürsün yar başlarına
kurtulmak istersin tutar gözlerin.

Derdini yaymayı bana bırakmaz
sürüsünü bana katar gözlerin.

Sana ıngı düşse ben tutuşurum
sende yanar, bende tüter gözlerin.

Günleri tükenir gün saymayanın
sehpanı avluna atar gözlerin.

33

Gecenin anahtarını çektirdim, başka seçeneğim yoktu.

El ayak çekilince kaldırımlardan, senden başka sığınacak yerim mi vardı da bu suçu işlemek zorunda kaldım?

Koca evde yapayalnız kendine tutunarak yaşamanın ne denli zor olduğunu bildiğimden kaçıp kaçıp sana geliyorum. Sen beni duymuyor, görmüyor, hissetmiyor olabilirsin. Bu benim için o kadar da önemli değil. Sen ayaktayken, gözlerini gözlerimin üstüne koyup yorganı üstüne çekene kadar kapıda bekliyorum. Sonra gnlmm dş cebindeki anahtarı çıkartıyor ve dua ile kapını açıyorum.

Seninle olunca vaktin nasıl aktığını görmüyorum. Bir de bakıyorum ki gökleri ezan vurmak üzere. Usulca kapını kilitleyip kendi geeme çekiliyorum.

Günler geceleri, geceler beni daha ne zamana kadar kovalayıp duracak. Gecenin anahtarının bende olduğunun farkına ne zaman varacaksın?

Aramızdaki binlerce kilometrelik yolu ışık hızıyla katedip geceni beklemeye gelen ve karşılığında hiç bir dünya malı istemeyen ben/denizim.

Yani bir kaç ırmaklık su.

Sana ulaşmak için çabalayıp durmaktayım.

Sen okyanus oluyorsun.

34

Vakti gelip çatmış hamile bir kadın gibi kıvranıyorum sensizliği.

Zihnimi toparlamaya çalışıyorum olmuyor, boşluğa bırakıyorum yine varıp sana takılıyor.

İçimin dağlarına çıkıyorum, efkar barometrem yükseliyor. Dilimi yakan türküler yüreğimi soğutmuyor.

Bahar saçlarında esen rüzgar sinemde dinleniyor, kötü kötü öksürüyorum korkuyu.

Sana kardelen, nevrüz, sümbül ya da kızıl bir lale heyecanıyla toprağından sürgün vermeye çalışıyorum.

Bu dünya sürgünü'ne bir kaç gün dünya gününü gstersen ömründen gün m eksilir, şavkı mı azalır yüzünün.

Gözlerinin bebeği mi ağlar, benim gzbebeğim mi içer bebeğinin sütünü?

Bir kere inatlaştım ellerini tutmamaya.

Tutsam ykm sana geçecek, bensizliği kıvrınacaksın.

Yüreğimde yanan ateşi gözlerinle harlandır.

Yaklaştırma ellerini ellerime

Kl olmak istemiyorum.

35

Gurbetin ve sılanın ortasında Kızılırmak gibi bulanık akıyorsun ve beni öylesine içine çekiyorsun ki, tam ortada çaresizlik içinde kalakalmanın hazzını ve hüznünü birlikte yaşıyorum.

Hangi yana kulaç atacağım ve hangi yanında akıntıya kapılıp senden ve benden uzaklara çekileceğim.

İşte bu yüzden;

hangi yana kulaç vursam akıntı,
hangi cana yakın dursam yıkıntı.

Bu gece iyisi mi sana torpil geçeyim; bütün kendinle tavana sırtını daya, çünkü içimdeki çocuk yaramazlık yapmak istiyor ve ağzından şu dizeler dökülüyor:

Kömür gözlerinden öptüğüm gece,
yay kirişinle boğ, bitsin işkence.

36

Ne hayata tutulabiliyorsun ne bana.

Şehir gençliğini soldurup gidiyor, sen hâlâ Haliç akşamlarını tütürüyorsun gözlerinde.

Saçlarını tararken baktığın aynanın seni sana yansıttığını zannediyorsan yanılıyorsun.

İçinin aynasına bakmaya korkuyorsun. Baksan beni, kendini yani hayatı görecekisin.

Bana 'hayat damarlarımda büngüldüyor' diyebilir misin?

Hayır.

Dostum diyebildiğin kaç canın yüzüne dikkatle baktın. Yüz ve maske arasındaki farkı fark etmek istedin mi?

Hayır.

Adına mı konuşuyorum, seni kendim mi biliyorum, dilimin altında balyaladığım kelimeleri, bir kelimeyle yakıp kül mü edeceksin ya da bir kelimenle yanmak ve gül açmak arasındaki tedirginliğime son mu vereceksin?

Hayır.

Ne sen geliyorsun ne beni çağırıyorsun düşevine.

Sana döşevimi döşedim. Avuçlarımdan uçurduğum kuşlarla da haber salmıştım, ulaşmadı mı?

Hayır.

Seni sana bıraksam beni bana gönderir misin?

Hayır.

Bu gül finali uzatmaya gidecek. Altın golle bitirir misin işimi?

Sus ve yat, kelimeleri sakatlayabilirsin!

37

Sana kendimi getirdim, bir kaç parça da yalnızlığımı.

Al işte; etim, kemiğim ve ruhumla şehrindeyim.

Şehreminin nereye görevlendirirse orada emin olmak için bütün benliğimle işe koyulacağım.

Bu bir kaç parça yalnızlığı giderken yanımda götürmüştüm. 'Onları burada bırak icabına bakayım, senden başka bir şey beklemiyorum' deseydin bir kuş kadar hafif hissedecektim kendimi.

Günlerdir gözümü gözümün üstüne koyamıyorum.

Gözünü gözümün üstüne koysan da başımın ağrısı dinse.

Geceyi bir güzel çeksem üstüme.

Sen düşümde döşüme bir papatya bıraksan, bahar düşüyle uyansam.

Ve sabah bütün benliğinle sen gelsen düşüp gitsem gözlerinin peşine.

Aylardır içimde devinen sıkıntıları toprağa dökcektim, sırtüstü yatıp göğün mavi boşluğuna bırakacaktım kendimi. Olmadı.

Şehrinin bedenime ve ruhuma yüklediği elektrikle yine kaçıp sana geldim.

Sana ben mi geldim, seni sana mı getirdim doğrusu bunu da bilmiyorum.

Giderken eşyalarımla birlikte seni de götürmeliydim, neden götürmediğimi de bilmiyorum.

Ama bildiğim gerçek şu ki; seni götürmekle götürmemek arasında bocalayıp dururken yüreğimin yarısını yanında unuttuğumun farkına vardım.

Nereye gittiysem peşimi bırakmadın, nereye baktımsa gözlerin gözlerimle selamlaştı.

Sana açamadığım kendimi bir başkasına nasıl açabilirdim. Hem açsam sen de bir başkası olacaktın ve sen de beni bir başkasıyla açmaya çalışacaktın.

Birbirimize öyle kilitlenmişiz ki, hangi gönül ehline gitsek bizi açmaya anahtar bulamayacak.

Benim anahtarım sende, seninki bende. Ne sen beni ne de ben seni açmamaya yeminliymiş gibi kelime oyunları ile birbirimizin dilinde geziniyoruz.

Ama en çok sen geceyi üzerime kilitleyip uykunun kollarına atılıyorsun.

Belki de senin geceden ve benden kaçtığın, kendi evhamlarım.

Gördüğüm serabı sen sanıyor olabilirim.

Keşke söylediklerin doğru olsa aşk bir serap, sen bir turap olsan, yalın ayak gezerdim üzerinde ve şehrin bana yüklediği aşksızlığı boşaltırdım.

Sensizlikle dolup taşıyorum ve yine sana akıyorum.

Sen kendine akıyorsun, akarken de bana bakıyorsun.

Gözünle bakınca öyle görebilirsin.

İnsan özüyle bakarsa gözünü yanığıdan kurtarır.

Sen önce kendini kurtar.

Beni bana bıraksan denemeye çalışırım.

Gerçekten mi?

Evet.

Peynir gemilerini limana doğru yanaştır, kendine demir at.

Sonra?

Gönül gözünle bak kendine.

Daha sonra?

Devam et, sağdan yürü, kendine doğru ilerle.

Nereye yürürsem yürüyeyim gölgen önüme düşüyor.

Bir hafta sonunu da kendine ayırsan, sen bana yürüsen ben sana bir adreste buluşsak; ben senin içinde, sen benim içimde çekip gitsek gidilmesi gereken güzelliklere.

Hazır bahar da gelmişken içimizdeki kıpırtıların bu kez yüreğimizden geldiğine inansak.

Bu bahar da geçerse, bir başka bahar göremeyebiliriz.

Şehrini terk edebileceğimi aklından geçirmiyorsun. Belki bu yüzden her şeyi zamana yayıp beni dayanıklılık testine tabi tutuyorsun. Tuttuğu altın olasıcam tut bakalım.

Bu şehir bende bir yıkıntı, sende bir sıkıntıyla da ayakta durmasını bilir. Ama sen bana, ben sana dayanmadan asla ayakta kalamayız.

Kendine iyilik yapmayı istemiyorsan bunu benim için düşün. Şaka yapmıyorum, şehrin beni sıkmaya başladı. Üstelik seni de şehrin bir parçası olarak görmeye başladım.
Ben seni kurtarmaya çalışıyorum, sen içine çekiliyorsun.
Şehirden bir kurtulsan, içine çekilsen, kendi kendimize kalacağız. Bir kez olsun bunu dene.
Benimle olmaktan hoşnut olmazsan istediğin zaman dışına gidebilirsin.
Zaman ömrümüzü törpüleyip duruyorken ve hâlâ damarlarımızda delikanlıktan kalma bir kaç damla kan devir daim yapıyorken dilimizin altında birer çift kelime besliyoruz ve birbirimizin eşref saatlerini kollayıp duruyoruz.

40

Seni uzun süre görmediğim zaman dünyanın efkârı başıma toplanıyor, kalbim sıkışıyor, kendime zor geliyorum.
Kalabalıkta hiç bu kadar yalnız kaldığımı hissetmemiştim. İnsan bazen yapacağı en akıllı işi delilik olarak görüyor.
Madem sen yoksun, yüreğimi yüreğine yaslayacağım bir başka dost da kendinde değil, ya ben neden kalabalıkların arasında kendimi bir kalabalık olarak görmedim. Neden kendimi dışarıya atamadım da orada konuşulan her kelime bir odun gibi sırtıma inip kalktı.
Bulutlarımı alıp sana yağmaya gidebilirdim. Gidemedim.
Kendinden korkan bir korkuluk oldum,
gelir geçer yağmur yüklü bulutlar,
çatlar dudakları susar İstanbul...
İnsanı insan yapan içindeki cevherdir. Cevherini işlemesini bilmeyenlerle nasıl alış veriş yapacaksın, nasıl itimat edeceksin.

Ben mi insanları yanlış adreslerde arıyorum, insanlar mı adresini terk etmiş, yaramaz insanlar yön işaretlerini tersine mi çevirmişler bilmiyorum. Ama biliyorum ki sen verdiğin adrestesin lakin bugün için kendinde yoksun.
Ben farklı bir şey mi yapmak istiyorum sanıyorsun.
Seni bana, beni sana sağa sağa peteğimizi doldurmaktan başka işimiz mi var?
Sahi işimiz gücümüz bu mu?
Bu ya.
Bana şimdiye kadar neden hatırlatmadın?
Arife tarif yapmak arifi hafife almak demektir.
Haklısın beyim.
Bey mi dedin?
Evet.
Yani ben?
Sözü nefesine yontma!
Anladım.
Anladıysan nerede kalmıştık?
Sende.
Hayır sende!
Yok ikimizde.
İkimizde ne yok?
Ne var ki?
Ne aradık da bulamadık?
Bulduğumuzla yetinmiyoruz ki!
Yetinelim o zaman.

Ne zaman?

Her zaman...

Görüyorsun ya, sen olsan da olmasan da gönlümün bütün pencereleri sana bakıyor ve seni davetli bir misafir gibi ağırlamak için gözünü gözümden ayırmıyorum.

41

Kendime meşgale aradığımı sanıyorsun değil mi?

Hayır.

Meşale arıyorum.

Bu sensin.

Ne yandıgın belli ne de içimin zindanını aydınlattığın.

Ne dünyayı tınılıyorsun ne beni.

Köşker hesabı akşama kadar seni içimin duvarlarına çarpıp duruyorum, ama sen ne yumuşuyor ne de yırtılıyorsun.

Ya duvarlarımı yıkacaksın ya da elimde kalacaksın bu gidişle.

Kafdağı'na uçmamı, Everest'e tırmanmamı mı bekliyorsun, bunu yapamam. Daha doğrusu Zümrüdü Anka ve dağcı olma yaşımı geçirdim. Başka bir istekte bulun.

Mesela memlekete gidelim, yaşımızı toplayıp ikiye bölelim, sonra bundan geceleri çıkaralım tamam mı?

Tamam.

Portakallar çiçeğe durdu duracak, parmaklarına iğne batırmadan bana çiçek dizecek misin?

Parmaklarımı mı koklayacaksın, çiçekleri mi?

Seni.

Beni mi?

Çiçekleri kokladıkça dolayısıyla evettt.

Kelime mi titredi, dudakların mı?

Bilmiyorum.

Ama ben içinden geçenleri gözlerinden okuyabiliyorum.

O zaman okuduklarını başkalarına aktarma, kendinde sakla.

Sana da bir şey söylenmiyor!

Söyle haydi.

Ne söyleyeyim?

Bir şey.

İşte bütün mesele de burda ya, bana bir şey söyletmek için kırk dereden seksen kap su getirip birbirine karıştırıyor kendine göre tahliller yapıyorsun. Kafamı allak bullak ediyorsun.

Şehrime nereden geldin, sana boş zarf gönderip içini doldur mu dedim. Ne dedim Allah aşkına...

Kızarken de güzel kızılıyorsun.

Ne istiyorsun, yıllardır bayramlık ağzımı açmamıştım, kelimeleri seçip seçip dudağımın önüne yığıyorsun. Kalbini kıracağım olmayacak, kafanı kıracağım bu da bana yakışmayacak.

Düş yakamdan.

Düşyakana mı geleyim?

Bak kartlaşmış çocuk çek git, vaktimi işgal etme. Düşünde eline vurmuştum, bu sefer alnının çatına vururum.

Ağzına sağlık, eline kuvvet. Götürüp attın gönül zindanına, ellerimi, ayaklarımı kendime;

dilimi sana bağladın. Her gece saçının bir telini kırbaç yapıp yatmadan önce ziyaretime

geliyorsun. Sana acıkmışım, susamışım bunu nasıl ispat edebilirim. Sen kırbacımı indirmeye devam et. Kırbaçların tükenene kadar zindanından çıkamayacağım nasıl olsa.

Yüreğimi yumşatmaya çalışma.

Taşlar kolay kolay yumuşamaz!
Ağzımı tekrar açtırma.
Ağız da senin dil de. Yeni yaralar da açabilirsin vicdanına karışmam.
Sana ne oldu bugün?
Her gün olan.

42

Keşke masanda kalsaydım.
İğne ucu kadar bir sıkıntıda dikişlerim açılıyor, ılık ılık sen sızıyorsun içime.
Sana görünmeden hiç bir rahatsızlığım yoktu. Ya da ben öyle zannediyordum.
Gözlerinin bebeğini iki küçük projektör gibi yakarak gözlerimi muayene etmeye başlayınca içimde bir yerlerin yanmaya başladığını hissettim.
Verdiğin ilaçların hiç birinin faydasını görmedim. Her gelişimde aynı muayeneye tabi tutun.
Sana yanıyorum dedikçe gülümseyip ateş düşürücü ilaçlarla geçiştirmeye çalıştın. Verdiğin her ilaç ateşimi biraz daha çoğaltıyor.
Gönlümün röntgenini çek dedim, gülüp geçtin. İçinde aşk uru var, gönlünün şişkinliği, canının sıkınlığı bundan deyip içimi kazmaya başladın.
Başlamaz olsaydın.
Seni böyle zor durumda bırakacağımı bilseydim kapının önünden bile geçmez, gönül camından içeri bakmazdım.
Her seferinde içimde bir şeyler unuttuğunun farkına varıp açıyorsun dikişlerimi. Oldu olacak içime kendin gir de kimse ne yapmak istediğini görmesin.
Gece olunca yaralarım zonk zonk atmaya başlıyor, sabahlara kadar sensizliği kıvraniyorum.
Sana geceleri yatamadığımı söylüyorum, ıslık çalarak uzaklaşıyorsun yanımdan.
Dikişlerim bu sefer tutacak mı, içimde unuttuğun bir şey olmayacak değil mi?
Yarın bir gün, bir de gece yarısı kontrole gel. Tekrar ameliyata girecekmişim gibi narkoz ver.
Ya beni sende, ya seni benden kurtar.
Her gece oluklu hançer oluyor,
Çıldırıyor sancı yatamıyorum.

43

Sen geldiğin zaman; oğlu askerden gelmiş bir anne gibi partutuş oluyorum.
Elim ayağıma, başım yüreğime karışıyor.
Ateşim yükseliyor, boncuk boncuk terliyorum.
İçimde kanat vuran kelebek de heyecanlanıyor, kanat vuruşlarını sayamıyorum.
Kelimeler küçük buz kalıpları gibi ağzımda eriyor, sana ikramda bulunamıyorum.
Sigaralar ucuca ekleniyor kendimi Kara Geyik gibi hissediyorum.
Beyaz adamlara bıçağımı bileyiyor; toplarına, tüfeklerine meydan okuyorum.
Sen geldiğin zaman; kaçıp gidiyoruz memleketimize.
Bir kardelen, karı kımıldatıyor, bir nevrüz gülümsüyor, lale yiğit başına belayım türküsünü söylüyor.
"Bir lamba yanıyor hafif ve sarı" (7)
İçim aydınlanıyor, dışımı karanlığa bırakıyorum.
Dayanılmaz bir kaşıntıyla sarsılıyor yaralarım, kendimi senden geçiremiyorum.
Saatin akrebi delleniyor, yelkovan şimşekkovan oluyor, saate bakmaya korkuyorum.
Sen geldiğin zaman; gözlerime bir sis iniyor, gözlerimden başka tarafı göremiyorum.
Kanımın hareketlendiğini, gönlümün bereketlendiğini hissediyorum.

Gelmediğin günlerin hepsini bir kalemde siliyorum.
İçimin yamaçlarında karlar eriyor.
Bir sümbül gibi kokuyorsun.
Sombaharı yaşıyorum.

44

Sana korkularımdan bahsetmekten korkuyorum.
Yarın çekip gideceğim, giderken seni de götürmek isteyeceğim.
Gitmem diyeceksin.
İçine diktiğim çiçekleri çekip çekip koparacaksın, belki beni benim başıma çalacaksın.
Tutunacaksın kendi kentine, gitmem de gitmem diyeceksin.
Gitmeyeceksin.
Bu sefer vicdanımı ayaklarımın altına alacağım, bir fecir vakti pencereni usulca aralayıp
yüreğinle yüreğimi değiştireceğim. Sabah uyandığında haberin bile olmayacak.
Katran karası geceler kirpiklerine asılacak ama uyku gözlerine silah çatmış olacak.
Belki doktora gideceksin, uykusuzluğuna çözüm arayacaksın, işlerin aksayacak, kenti sık sık
terk edip kendini toparlamaya çalışacaksın. Toparlanmaya çalıştıkça bir o kadar daha
dağılacaksın.
Benimki de iş olsun işte, kendimi avutmaya çalışıyorum.
Hem gözlerin gidelim demeden sana nasıl zor kullanabilirim.
Hem benimle gidersen burada kendin ne yapacaksın, kime tutunacaksın.
Hayır seni götürmeyeceğim.
Daha doğrusu götüremeyeceğim.
Yavaş yavaş kendimi eşyalarımın arasına yerleştiriyorum
Gönlünün vazosuna bir gül gibi bırakıyorum yüreğimi.
Rengim solup boynumu bükmeye başladığımda ister ayaklarının altına alıp çiğnersin, istersen
yapraklarımı gönül defterinin sayfalarına paylaşabilirsin.
Ama lütfen senden de bir hatıra kalsın.

45

Hani bir akşam üzeri gözlerini alıp getirecektin dağıtacıydın bulutlarımı.
Bu insanlığı törpülenmiş şehirde beni kendimle baş başa bırakmayacaktın.
Seni bana bırakacaktın, beni alıp götürecektin.
Senin boğazına gerdan, benim elime tespih portakal çiçeği toplayacaktın.
Tutuşan içimizi türkülerle söndürmeye çalışacaktık.
Dağlara kaçacak, içimizi yalçın kayalara dökerek, sesimizin kendimize çarpmasıyla
toparlanacaktık.
Kelimleri eze eze pestilini çıkarttık.
Ne sen beri gelebiliyorsun ne ben öteye gidebiliyorum.
İkimizin ortasında duruyoruz.
Düşlerimiz, hayallerimiz karışıyor birbirine. Biz hâlâ efsinimize çekilmiş, birbirimizin
kekliğini vurmaya çalışıyoruz. Ama parmaklarımızda tetiğe dokunacak dermanı bulamıyoruz.
Kendimizle alay ediyoruz, bunun başka tarifi yok.
Türkünün hesabı, geçen gün ömürden gidiyor. Ömrün baharını da geçirdiğimize göre ya ne
diye kendimizi oyalıyoruz?
Yürürken birbirimize çarpıyoruz, konuşurken kelimeleri tartarak satıyoruz. Çarpışırken
yıkılmamız gerekirken, konuşurken neden sendeliyoruz?
Neden nedenleri alt alta, yan yana topladığımızda sonuç neden çıkıyor?

Bu, olta ucuna benzeyen ? işaretlerini ne kadar çoğaltırsak o kadar balık mı bekleyeceğiz birbirimizin denizinden?
Birbirimizi kandırarak yaşları geçip gittik.
Kanımız da akıllanmaya başladı, biz neyin deliliğini yapıyoruz?

46

Kendini misafir gibi görme huyundan vazgeç artık.
Sen olmasan karanlığın koynunda nasıl yatarım? Nasıl dağıtırım, nasıl toparlarım kendimi?
Bir gece gelmesen beni al basar.
Hayal çadırımda in cin top oynar. Mahpushane havalandırmasına döner odam, sabaha kadar volta atar, tespah çeker sonra bir köşeye çömelip seni solurum.
Seni düşünmeyi arttırırım, beni zapt edemezler, sana uğrağım tutar. Kolonya dökerler, soğan koklatırlar. Ayıltmak için seni akıllarına getiremezler.
Hâlâ yarın çekip gidecekmişsin gibi ürkerek vuruyorsun kapıya, yarım bir tebessümle birlikte uzatıyorsun başını. Her seferinde kapıda karşılayıp yüreğimin sana döşediğim odasına buyur ediyorum diye mi böyle yapıyorsun?
Çekip gitmeyi aklına koyduysan odanın anahtarını da götürebilirsin. Verdiğim bir şeyi geri almayı hiç sevmem. İlla ki gideceğim diyorsan kendini toplayabilirsin ama odayı sana yıktırmadan kapıdan adımını attırmam bunu da böylece bilmiş olasin.
Hem nereye gideceksin. Birbirimizden başka gidecek yerimiz mi var!
İnsanla eşyanın birbirine yapışık yaşadığı bu çağda, darasını aldıktan sonra safisi kalan insan bulmak kolay mı?
İnsan sütün neyi emrediyorsa onu yap.
Kendini dünyada misafir olarak görebilirsin ama bana gelirken dünyanın öbürünü de düşün.
Bende bu yürek, sen de kendin kaldığın müddetçe birbirimize akarak geçeceğiz dünyayı.

47

Boşa azatlama gönül şehrinde,
bir yolunu bulur, döner gelirim.

Tutuşur içerim bir selamınla,
kavrulur dışarım, yanar gelirim.

Sen bir mum ışığı bense pervane,
geleyler ateşin, kanar gelirim.

Çekilir gözümde kara bulutlar,
içime yağarım, diner gelirim.

Nereye kaçmamı istiyorsan oraya kaçacağım gül hatırım için.
Ama bana söz ver peşimden gelmeyeceksin, mor sümbül gibi boynunu bükmeyeceksin,
sorana başımın belası de(dirt)meyeceksin.
Ben senin belalın mıyım?
Hem de ne bela, izin versem rüyalarım bile gireceksin!
Sana ne yapıyorum ki!
Ne yapmıyorsun ki, vaktimi haraca bağladın. Evde, işte, yolda elimi ayağıma dolaştırıp duruyorsun. Yaptıkların yetmiyormuş gibi ara sıra gelip gözlerimi de haline bırakmıyorsun.

Alıp götürüyorsun kendimden uzaklara. Geri getirdiğinde uzun süre açamıyorum. Her seferinde bu son olacak, biraz da onun gözleri burada kalsın demek geliyor içimden ama yine uyanıklığından taviz vermiyorsun.

Beni güldürme.

Gül/dürmekten başka bir şey gelmiyor elimden.

Elinden geleni diline koyma o zaman.

Dilimden gelenleri sana sunmaya kalkışsam kulakların sağır numarasına yatar. İşte bu yüzden dilimde dolaşan onca kelimeyi gözlerime taşıyarak gözlerine söylemeye çalışıyorum. Ama gözlerin de kulaklarından farklı bir tavır takınmıyor.

Hayatın neresinde duruyoruz, kendimizi neden sorgulamıyoruz?

Kendimiz için mi yaşıyoruz?

Hayır.

Hayat kendimizle kaim değil ki.

Evet daha çok başkaları için yaşıyoruz. Yaşarken de birbirimizin ömrünü törpüleyerek menzile doğru yol alıyoruz.

Her doğan insan ölecek kadar yaşlanmıştır.

Yaşlanmasına yaşlandık da hani bir türküde: Ayrılıktan zor belleme ölümü... diyor ya işte o benim belimi kırıyor.

Bu kadar korkak olduğunu bilmiyordum.

"Söz ayrılığa söz hasrete gelince

ateşim

dumanım

külüm

korkarım

dayanamam

ölürüm gülüm." (8)

Şimdilik susarak cevap vereyim, yarın gözlerine bakıp bir şey söyleyebilir miyim?

Her şey söyleyebilirsin.

48

Dilimin altında korateşten bir bilye taşıyorum. Konuşsam yuvarlanıp içine düşecek, yanmaya başlayacaksın. Neme lazım, bu sefer cimrilik bende kalsın. Hem insan kendi ate-şiyle kendini yakmalı değil mi? Herkes kendini tutuşturursa aşk çoğalır, bereketlenir gönül yurdu.

İçindeki titremeyi gözlerinde görmüyorsun mu? Yürek tandırında küllerin altında uyuklayan ateşi bana bulduracağına kendin bulsan. Bul ki yanmanın ve yanarak yunmanın hazzını birlikte yaşayalım. Közlerin üstünde yürüyelim, avuçlayalım, kömür kalmış közlerimizin arasına yatıralım; körük olsun nefesimiz, ocağı harlandıralım. Sürelim nefsimizi ocağa. Sonra çıkarıp örsün üstüne koyalım. Çekiçlerimiz sırayla öpsün nefsimizi ve alın terlerimizden su vermeliyiz kendimize ki kendimize gelmeliyiz.

Kentimizden kaçıp kendimizle boşa mı buluşuyoruz sanıyorsun. Sen senden sıkılınca benim, ben benden sıkılınca senin şehri dolaşmıyor muyuz? Kendi kendimize kördüğüm olduğumuzda birbirimizi çözüyor muyuz?

Üzerimde gördüğün bu ateşten gömleğe göz koymaya çalışıyorsun. Bu yüzden birbirimize deliler gibi bakıyoruz.

Varsın çizginin ötesine geçti desinler, eli gömleklilerle bizi kovalasınlar, sonra alıp götürsünler beri yakamızda neyimiz varsa.

Yalnız neyimiz kalsın.

Haydi sen de kendine bir gömlek dik.

Yalın ayak yürüyelim birbirimizin yollarında.

Yanımıza neyimizi alalım.

Bir de kendimizi.

49

Sana geldiğim zaman beynimde kelimeler uyuşuyor, küçük dilim büyük dilimle yer değiştiriyor, konuşmakta güçlük çekiyorum.
Bana geldiğin zaman konuştukların cıva gibi bir kulağımdan girip öbüründen çıkıyor. Adım gibi biliyorum ki konuşmadık kelime bırakmıyorsun kendinde.
Sen anlattığını sanıyorsun, ben anladığımı, ama hiç bir şey anlamıyorum.
Halipürmelalimin farkına varınca gözlerini devreye koyuyorsun. Uzun uzun sarıda bekletiyorsun. Kırmızı yeşil arasında bir göz kırıştırarak zaman ya geçiyor ya geçmiyor, yine sarıda takılıyorsun.
Korku, ikimiz arasına gerilmiş kıldan ince kılıçtan keskin bir asma köprü. Sen aklınla yürümek istiyorsun ben yüreğimle. Ne sen aklınla beni kandırabiliyorsun ne ben seni yüreğimle.
Gözlerimiz açık körebe oynuyoruz. Birbirimizi görüyoruz görmezlikten geliyoruz ve sobelemeyi yine birbirimizden bekliyoruz.
Bir de birbirimize biz gibi bakıyoruz, hangimizin canı önce yanacak, hangimizin canı hangimize acıyacak ve hangimiz bizi hangimizde unutacak. Sonracığıma biz hatıradı paslanırsa, hangimiz hangimize gömüleceğiz?
Sana kendimizi oynamıyoruz demiş miydim? Dememişsen diyorum işte: Biz kendimizi oynamıyoruz.
Kendimizi oynarsak perde kapanır.

50

Hayır kendimizi oynamayacağız buna hakkımız yok.
Hem oyun yeni başladı bunu da nereden çıkarıyoruz.
Daha içimizin dağlarına çıkacağız, yaktığımız türkülerle haberleşeceğiz, sonra kendimizden geçip birbirimize ulaşacağız.
İçimden geçenleri gönlüme böyle resmeyleyebiliyorum, hatalarımı bana bırak kendine yakıştırdıklarını al.
Say ki sana sepetle süt getirdim. Sen kendi kabına dökmezsen sepette öyle kalacak.
Sana gönlümün gözüyle bakıyorum, başka türlü görmek bakmaktan öteye geçmez değil mi?
Bilmiyorum.
Peki neyi biliyorsun?
Her şeyi.
Birini söyle.
Hangisini?
Herhangi birisini.
Anlamadım.
Anla!
Neyi?
Nedirciği.
Korktuğum başıma gelecek diye korkuyorum.
Korku/yorum arasında gidip geliyoruz.
Korkma.
Giderken kendimi sana korkuluk olarak bırakacağım.

51

Kanımda yürüyorsun ve üşüdüğünü söylüyorsun, bak bunu sevmedim.

Dudakların mırıldanarak bir türkü yakıyor, içini ısındırmaya çalışıyorsun. Aslında üşüyen dışın da sen kendini karıştırıyorsun. Kendini karıştırırken gönlünün önündeki, gözünün bebeğindeki beni nasıl görmüyorsun hayret!

Taşralı ve soylu duruşunu seviyorum. Kelimelerin arkasına gizlenerek kimliğini göstermiyorsun, bu da ayrı bir güzelliğin.

İşte seni bu yüzden yüreğimin mihengine vurdum. Benim erken gelmem, senin geç gelmen ve buluşmamız gereken yerde buluşamamanın ezikliği içinde kıvranıp duruyorum.

Belki bu yüzden yürürken sana çarpıyorum. Ya da sen bana çarparak kendimi toparlamamı hatırlatmak istiyorsun. Oysa ki beni dağıtan sensin, bunu adın gibi biliyorsun. Beni nasıl dağıttıysan öylece toparlamak da sana düşüyor.

Neyse boş verelim bunları diyeceğim ama diyemiyorum.

Yüzündeki sombaharı, saçlarına tek tük yağan karı görünce dalımdan bir yaprak daha düşüyor; bunu sen düşürüyorsun.

Sana çok mu yükleniyorum, kendime mi haksızlık ediyorum, bunu aklınla izah, yüreğinle tasdik edebilir misin?

Bana bir çıkar yol göster ama yolun sonunda sakın sen olma.

52

Dün gözlerim gönlümün penceresinden sana bakıyordu. Sadece bakıyordu.

Sen bir şeyler söylüyordun. Sahi ne söylüyordun?

Yanımda yürüyen sen miydin? Yoksa sana benzeyen birinin saçlarına düşen kar tanelerini mi görünce yüreğimde bir burkulma hissettim.

Sana yine çarpan ben miydim, yoksa bana benzeyen bir başkası mıydı?

Peki sana çarpan bensem, pardon diyen neden sen oluyorsun?

Gözlerinde güneş gözlüğü yoktu, kendimi neden göremedim. Peki sen beni görebildin mi?

Gördüysen gördüklerini, görmediysen kendimi neden getirmedığimi sormadın?

Şehri terk etmek isteyen sen misin yoksa ben mi?

Bensem acı kahveyi sen içirecektin, hatırimi alıp götürecektim.

Eve dönerken ben seni bırakacaktım, sen beni bıraktın.

Sen, iyi geceler demeden; hayır seni sokağımızın başına kadar ben götürmeliyim demeliydim.

Anlaşılan dün biz bizde değildik.

Sana ve bana şeklen benzeyen, ama ruhen yabancı iki insan birbirine ne kadar yakın durursa öyle duran iki kişi vardı. Bizim dublörümüz bile olamayan.

Sahi dün sana, sana geldim geleli hiç yağmadığımı söylemişim değil mi?

Evet yağmak kolay mı demiştin?

Hani yağmazsan da gürle derler ya.

Gürleyemiyorum.

Belki dün bu yüzden dışımızla birlikte gezdik, içimiz bizi yok saydı.

Konuşurken uykumuz geldi gündüz gözüne. Birbirimize çaktırmadan esnedik.

Bize bir haller oluyor.

Sen benim içimi kaz, ben senin içini. Sonra ben benim içime gireyim, sen senin içine.

Yarın kendimi senden uzak tutma provalarına başla-yacağım. Bana dua et, buna ihtiyacım var.

Gönlümüzün takımında açan gülü kopartmaya çalış-mayalım.

Varsın elimizin her uzanışında dikenler parmaklarımızı öpsün.

Kendimizi çiğneyelim, ama adımızı çiğnetmeyelim.

Hem bana şeyhim yıllar önce Ceyhan kıyısında şöyle bir şey demişti:

"Artık sözlerimi özetliyorum

Şu tutsak gönlümü azatlıyorum
Aşkı tepesinde gözetliyorum
Kaça dur güzelim kaça dur hele." (9)

53

Haftalığı bir gülümsemeye çalışan ağır bir gönül işçisiyim.
Halimden şikayetçi değilim.
Sana dışardan bakan, çiçeksiz, ağaçsız kuru bir dağ yanılmasıyla bakmış. Bu yüzden dalına ne bir kuş konmuş ne çiçeğini bir arı fark etmiş ne de bir kelebek.
Belki de yalnızlığını paylaşmak isterken çoğaltacağından korkuyorsun. İşte ben de bu yalnızlığı paylaşmak için çekip geldim buralara.
Kendimizde dağ gördüğümüz yalnızlığı dökelim bakalım ortamıza, karıştıralım sonra. Göreceksin ki ortada senden benden başka bir şey kalmayacak. Kuş gibi kanat vuracağız gönüllerimizin semalarında. Ama sen hâlâ ayağını mercimek kütüğüne dayayıp inadını gergeşip duruyorsun.
Günlerdir kazma sallıyor, bel vuruyor, tezeleri ezmeye çalışıyor, aşk tohumu ekiyor, tapan çekiyorum gönül toprağına. İnsan bir kolay gelsin der, bir paket sigara, bir testi su getirir; daha olmazsa ya bir mendil ya bir yağlık verir. Terim toprağına dökülmezse bana hakkın geçer; bunu da bilmiyor değilim.
Hâlâ aklının terazisinde beni tartmaya çalışıyorsun.
Sen yıllardır işlenmeyen bereketli bir topraksın.
İşlenmemişlikten ve yağmursuzluktan başka sıkıntının olmadığını böylece öğrenmiş oldun. Merak etme ektiğimiz tohumları sulayacak kadar yağmurumuz olur inşallah.
Bir hafta sonu maaşımı getirdiğinde; içim kazdığım yerde gömülü olacak, etimi ve kemiğimi alıp gideceğim buralardan.

54

Sana çekip gideceğim diyorum, anlamıyorsun.
Yarın aradığında yanımda olmadığını söyleyeceğim yine anlamayacaksın.
Yanılp yanılmadığını kontrol için tekrar aradığında dönmedim diyeceğim.
Bana Allah'a ısmarladık demeden nasıl çekip gidersin diye sitem edeceksin. Belki de kendini suçlayıp benimle yeterince ilgilenemediğine üzüleceksin.
Bu sefer de mesaj çekip bana dönecek misin? diyeceksin.
Ben sende kaldığımı yine ispat edemeyeceğim.
Sen beni kırlara götüreceksin. Bu sefer de çiçek koparmak isteyeceksin. Ama içinden, bir ses çiçeği iş olsun diye kopartma diyecek, yine farkıma varmayacaksın.
Ben seni alıp dağlara çıkacağım. Sesimi açarak serenat okuyacağım, karşı dağlar dinleyecek. Sert kayalar duyup cevap verecek. Yine sen kulaklarının sağır olduğuna inanmayacaksın.
Gözlerini gözcü koyup, gözlerimi bekleyeceksin. Beklemek, uzun bir hüznün treni. Biri gelip biri gidecek. Ne ben birinden ineceğim, ne sen birine binip kendini almaya geleceksin.
Zaman zamanı kovalayacak, ben seni kovalayamayacağım. Yüreğimin bir köşesinde büyüyerek hayatımı kuşatmaya devam edeceksin.
Hayat sevecek kadar kısa, unutulacak kadar uzun bir koşudur. Ben sana ulaşmak için koşuyorum, sen bana bulaşmamak için kaçıyorsun.

55

Dua kıpırdasın dudaklarından,

suyumu gözümde içer giderim.

Gönlüme ektiğin yalnızlıkları
bir ala şafakta biçer giderim.

Neyim var neyim yok haciz eyledin,
sanma seni sana saçar giderim.

Dört döner dururken kendi kendimi
içinde bir yara açar giderim.

Sana tutuşurum, hârâ dönerim,
gelmezsin ocakta geçer giderim.

Ölümler ayrılık yan yana gelse
herhalde ölümü seçer giderim.

Nasıl ayrılırsa pıtırak yünden
öylece ayrılır göçer giderim.

56

Bu üçüncü yataktan kalkışım, içeriyi havalandırışım, yeni bir sigara tütürüşüm.
Sağa dönüyorum hançer gibi batıyorsun, sola dönüyorum bir neşter oluyorsun. Dilik dilik
diliyorsun canımı.

Sırtüstü yatıyorum al karısı gibi göğsüme bağdaş kuruyorsun.

Gündüz işlerinin arasında uyuttuğun yetmiyormuş gibi bir de geceleri kendine bekçi
yapıyorsun.

Senden kurtulmaya çalıştıkça içimdeki yerini genişletiyorsun, karasakız gibi yapıyorsun
kendime bir türlü toprağa basmak istemiyorum.

Yüreğini al gel, çekip gidelim buralardan, diyorum tek başına geliyorsun.

Beni bana bırak, işime gücüne bakayım, diyorum anlamamışlığa vuruyorsun.

Hani geçen gün gözlerini bırakacaktın. O kadar havadan sudan kelimelerle vakti
dolduracağına bir kaç dakika gözlerime baksaydın hastalığının ilerlediğini görecektin.

Hem benim hastamsın diyorsun hem de tedavide gecikiyorsun.

Elin ara sıra da olsa yüreğine gitmiyor mu?

Bir kuş gibi çırpındığımı hissetmiyor, içinin duvarlarında yankılanan sesimi duymuyor
musun?

Gece asılıyor kirpiklerime,
sen hâlâ yarama tuz basıyorsun.

57

Ey toprağıma aşk mayası çalan Sahibim; içime düşürdüğün tohum baharla birlikte dünyamı
selamladı. Patladı gülümün tomurcuğu, içim dışım güle kesti.

Nereye baksam orada gülümsüyor, nereye gitsem kokusu peşim sıra geliyor. Ben bütün
bunları gülüme söyleyemiyorum. Gülümün kulakları sağır, ikimizin de dudakları mühürlü.

Ben gözlerimle bir şey anlatmaya başladığım zaman o başka taraflara bakarak konuyu
değiştiriyor.

Konuşamadığımız zaman suskunluğa, susacağımız zaman konuşkanlığa yakalanıyoruz.

Elimi, dalına uzatsam ürküyor -doğrusu uzatmak da istemiyorum- dikenlerini gösteriyor, kanımı akıtacağından korkmuyor, bu huyunu da ayrıca seviyorum.
Ey onu benim içime düşüren Sahibim; beni onun içine düşürme. O henüz baharından çıkmadı. Yalnızlığa alışamaz, mum gibi erir hasretin ateşinden. Aynanın karşısına geçip öbür yüzündeki beni göremez. Mandalına soyarken elini keser. Soğana dokunmadan ağlar ve gündüzleri gecenin elbisesini üzerinden çıkaramaz.
Ey sabrımı sınavan Sahibim; bağırimi taşbaskı yapan eski bir makine yap, taşlara yazayım söyleyemediklerimi. Taşları senden başka kimse konuşturamaz.
Ey içimden geçenleri ve geçecek olanları bilen Sahibim; nasiplerinin peşinden koşmaktan yorulmadım. iznin olursa "Dünya sürgünümü" (10) tamamlamaya gideceğim;
Onu sana emanet ediyorum,
onun senden başka sahibi yok.

58

Giderken kendimi sende unuttuğumu sanacaksın, belki bir hatıra diye saklayacaksın. Belki de bir hafta sonu gel ve götür kendini diyeceksin. Gelmeyeceğim.
Unutmadığımı, kendimi bile bile sana bıraktığımı anlayacaksın. Atsan atılmayacak, satsan satılmayacağım. Derin derin nefes alıp offf çekerken içinden bir şeylerin eksildiğini hissedeceksin. Bunu senden beklemiyordum diyeceksin. İçimin alabildiğince kızacaksın, sağır duvarlarımı yumruklayacaksın, hatıraları çiğneyeceksin. O sinirle telefona sarılıp ağzının silesi bağırarak isteyeceksin ama sesin kulağıma ulaşmayacak. Sonra sakinleşecek bir sigara yakacaksın. Televizyonu açacaksın, kanalları gezeceksin. Kumandayı yere çalmak isteyeceksin, vazgeçeceksin. Kapatacağı televizyonu.
Gözlerim gelecek gözlerinin önüne, gözlerini kapatacağı. Açtığına yine sana bakıyor olacağım.
İçimden geçenleri senden geçirmeye çalışıyorum.
Rastgele ateş ettiğimi sanıyorsun.
Hayır seni ürkütmeye çalışıyorum. Sana ne zaman nişan alsam gözlerin nişangahın üzerinde duruyor, nefesimi toparlayamıyor, tetiğe dokunamıyorum.
Hayır, kendimi sende unutmayacağım, seni alıp götüreceğim bu şehirden.
Ellerin korateş, gözlerin bir çift mavzer namlusu gibi karşımda duracak.
Korku ümit arasında mekik dokuya dokuya sensizliği çoğaltacağım.

59

Sana kendimi getirmiştım.
İşlerinin arasında bir kenara konulacağımı beklemiyordum.
İşler bir kenarda durabilirdi; çünkü ben gidecektim, herhangi bir insan gibi gitmeyecektim bunu biliyordun, ama bilmiyordun seni de götüreceğimi.
Çay mı içirdin, bu son içişin olsun mu dedin, çayın mı beni içti, hiç böyle ikramda bulunmamıştın.
Birlikte yürüdüğümüz bir kaç dakikalık yolda birbirimizin yanında değil miydik?
Kalabalıklardan bir kalabalık gibi mi yürüdüm yanında?
Geldiğimde işlerinin arasında gezdirdiğin gözlerini; giderken güneş gözlüğünün arkasına saklayarak benden kaçıracağımı beklemiyordum.
Ve çekip ayrıldın yanımdan, yanyana yürüyen ve birbirini tanımayan iki insan ayrılışında.
Durdum ve uzaklaşışını seyrettim -dönüp de bakma-yacağı bile bile- Beni mi kendinden soğutmaya çalışıyorsun, sen mi üşüyorsun sana yakın durmaya çalıştıkça?
Hem kendine, hem bana işkence ediyorsun, ama acıyı hissetmiyorsun.
Ama ne olursa olsun seni alıp götüreceğim.

Seni sana bırakamam. Çünkü bugün sen sende değildin. Kendinde olsan bana böyle davranmazdın.

Sen mi çağırırsın, ben mi kendimi sana tekrar getiririm bilmiyorum.

Ama biliyorum ki beni kendinden koparmaya çalışıyorsun. Bu kolay olmayacak.

Sana olduğum kördüğümü kendim bile çözemem.

60

Kaşını kaldırıp bir bakıversen içimde aylardır asılı duran aynanın tozunu dökerdi yüzün. Bu yüzden kendimi alıp gelmiştim, ellerin dünyaya fena yapışmış yüzüme bakmaya vaktin olmadı.

Oysa gözlerine bir kaç dakika bakıp gidecektim hepsi o kadar fazlası kalmıştı cömertliğine. Zamandan pintilik yapacağını aklımın ucundan geçirmemişim keşke bu huyunu öğrenmeseydim.

Dünyanın peşinden yetişmek için toparlanıyorsun ve çıkıyoruz kayıp gidiyorsun merdivenlerden

Sen senden uzağa yöneliyorsun saçını tarayan rüzgar dönüyor ateşler içinde dolaşıyorum.

61

Düş kapımın aralığından bir zarf uzatıyordun ve ben zarfı aldığımda kapı kapanıyordu. Bu bir davetti. Davete icabet etmek gerekti.

Aylar ayları kovalarken ben de insan adreslerini dolaşmaya çalışıyordum. Kimin yanına gittiysem kendini terk etmişti. Farklı kişilerle farklı muhabbet etmek gerekirmiş, ama ben gönül muhabbetinden başkasını bilmiyorum ki.

Bir gün yanlışlıkla senin ziline dokunuyorum. Kapı aralığında yarı yüzün ve elin gözüküyor, buyur ediyorsun. Sesindeki sıcaklık o kış günü içimi ısındırıyor. Ellerin masanın üzerinde duruyordu ve ben gözlerimi ellerinden sökemiştim.

"Ellerin ellerin ve parmakların

Bir nar çiçeğini eziyor gibi" (11) duruyordu karşımda. Ama ben yerimde duramıyordum.

İşte etin, kemiğin ve ruhunla karşımdasın. Ama sen beni tanımiyorsun.

Havadan sudan konuşuyoruz, ortak dostlarımız çıkıyor aynı dili konuşmaya başlıyoruz.

Günler geçtikçe içimde çoğalmaya başlıyorsun. Kendimi açmak istedikçe kapatıyorsun.

Seni görme tiryakisi oluyorum. Göremediğim zamanlar gecelerimi yağmalatmadan gözüme uyku girmiyor. Her defasında bir yolunu bulup gözlerine gidiyorum. Kalbine doğru yol almaya başladığımı hisseder hissetmez gözlerinin perdesini çekiyorsun.

Vakti doldurmak için araya yine ortak dostları iliştip ortamı yumuşatmaya çalışıyorsun.

Ama ben aynı dilin arasına farklı sözcükler serpiştiriyorum farkına varmıyorsun. Susarak ve bakarak bir şeyler söylemeye çalışıyorum, anlayacaksın diye ödüm patlıyor yine anlamıyorsun.

Bahçeden, gülden bahsediyorum, dikenlerden öteye geçemiyorum.

Sen dilimden dökülenleri üzerine alınmıyorsun.

Bir türkü mırıldanıyorsun kime yaktığın bellisiz.

62

Yüreğinin kapısını açıyorsun ya da ben öyle zannediyorum. Ara holde bekliyorum, sonra salona alıyorsun. Kendi ellerinle çay demliyorsun. Tanımadık bir misafir tedirginliğinde

karşında duruyorum. Ellerim titriyor. Çayı dökmek için çaba sarfettiğimi ve her yudumda terlediğimi görmüyorsun.

Yüreğimi yüreğin gibi bil, ateş almaya mı? geldin desen elimin titremesi geçecek, terim kurumaya başlayacaktı. Demedin. Diyemedin.

Beni çekip taa buralara getirdiğine göre bir bildiğin vardı. Bildiklerini kendine sakladın, bilemediklerini sorma lütfunda bulunmadın. Ve bana sınanmamış ustura üzerinde yürüme cezası verdin. Yürüyeceğim.

Gözlerinden gözlerime em süreceksin. Yaralarım kabuk bağlayacak, sonra iyileşecek cezam bitecek mi? Bitmeyecek. Binlerce kilometrelik yola köz dökeceksin ve yalın ayak yürüterek közleri ezmeme isteyeceksin.

Sana başka türlü gelmenin mümkünü olmayacak. Gidip gele gidip gele yanmanın da hazzını unutacağım.

Kendime dönmenin vakti gelecek. Her adım sonrası peşimdeki rüzgar külleri süpürüp dağlara savuracak.

"Savurdun saçtın cevherini ey derviş

Sana da Roza'nın külleri kaldı" (12) diyeceksin.

İçinde bir dert çiçek açacak, ateşimle dağıtmak isteyeceksin. İşin gücün yarayı dağıtmaya endekslenecek.

Ama ben ateşimi çoktan toprakla söndürmüş olacağım.

63

Bir yürek bir yüreğe ne kadar yakın olursa, o kadar yakından bakmıştın gözlerime. Kalbime giden yolda senden başka kimse yoktu. Ve sen bütün kendinle dolduruyordun içimi.

Gözlerimde kaybolmamak için konuşarak dikkatimi gözlerine çekiyordun. Ve alıp götürüyordun hayalini bile kurmadığım aşk ülkesine.

Dağlara çıkıyoruz bulutlar saçlarını, düze iniyoruz ellerini papatyalar öpüyor ve dudaklarımı her ikisinin de yerine koyamıyorum. Hem dudakların gül mü, kurusu mu onu bile görmedim. Gözlerinden başka yere kör bakıyor gözlerim.

Son zamanlarda sana bir şeyler olmaya başladı. Yüreğine mi güvenemiyorsun bana mı anlayabilmiş değilim. Sesini bile benden esirgemeye başladın.

Aradığım sensen neden cevap vermiyorsun. Bir başkasını arıyorsam neden aradığın ben değilim demiyorsun?

Sen kendin gelmiyorsun, ben sana kendimi götüreceğim, korkuyorum. Gözlerin gözlerimi görmeyecek, dilinle soracaksın halimi hatırımı. Mecburen iyiyim diyeceğim. Yalan söyleyeceğim. Yalandaşım olacaksın.

Günler günleri savıp gidiyor, bense bundan hoşnut değilim.

Ömür bir gül kadar gülümsemekse

bu kokuyu duymak bütün mesele.

Gönül harmanına bir ömür yetecek bir ateş bırakarak kaçmaya başlıyorsun.

Nereye kaçıyorsun. Bu ateş gittikçe harlanacak seni de yakmaya başlayacak.

Benden yağmur bekleyeceksin.

64

Gelirken elinde kır çiçekleri dilinde yaralı türküler olsun vaktimi teslim al başım belada, desem sözümü mü tutacaksın?

Hangi sözümü tuttun ki...

Yürek terazini ayarlayıp duruyorsun, beni, kendini, yalnızlığımızı, kimsesizliğimizi mi tartacaksın? Tart bakalım.

Bu insan ormanında insansız kalmanın bir adada tek başına kalmadan farklı olmadığını anlatmaya çalıştıkça dalga geçtiğimi zannettin. Ya da tahtalarımın bir kaç tanesinin

eksildiğini ima etmeye çalıştın. Bunu sana ispat etmek zorunda değildim. Sen nasıl biliyorsan öyle bil. Bilişin senden bir şey eksiltmeyecek.

Hani nehrin akışına doğru yüzen balıklar vardı. Yumurtadan suya düştükleri yurtlarına aynı gaye için ölümüne gidiyorlardı. Onları oraya çağıran bir sebep vardı. Ve sonuç ne olursa olsun o sebebe yönelmekten başka seçenekleri de yoktu.

Say ki sen bir denizsin, Sahibim; ta galu belada yüreğinin bir kıyısını bana yurt yaptı. O kıyıya ulaşmak için kulaç atıp duruyorum. Saat nerede duracak bilmiyorum. Ama biliyorum içimden/içinden geçenleri bir bilenin olduğunu.

Sana türkülerin yüreğinden mendil sallıyorum. İçimin pınarları gözlerime doğru akıyor. Kıraç topraklarına Seyhan ve Ceyhan olmamı arzuluyorsun. İnşallah bu arzunu yerine getireceğim. Çatlayan toprakların birbirine sarılacak.

Her bahar ağaçlarına kuşlarla, çiçeklerine arılarla geleceğim. Yaktığın türkülerin ateşi olacağı.

Yanacağım yunacağım ve sende adem olacağım.

65

Ne var ne yok, nasılsın?

Doğru yalan mı söyleyim, doğru mu söyleyeyim?

Doğruyu söyle.

İyi değilim.

Benzin betin solmuş bir şey mi oldu?

Bir şey olmasını mı bekliyordun?

Ne bileyim öylesine sordum.

Zaten öylesine soruyorsun, sormuş olmak için soruyorsun.

Ne zaman gideceksin?

Ne zaman gitmemi istiyorsun?

Ne bileyim gidecek, kalacak olan sensin...

Benim senden başka gidecek yerim mi var?

Kendime bir bahane bulup vaktinin kapısını çalıyorum, dilinle buyur ediyorsun.

Buyuruyorum ama içime sinmiyor. Gönül kuşum; bırak kafesini parçalamayı, korkudan bir kenara büzüşmüş bir an önce yanından ayrılmamı bekliyor.

Gözlerine gideceğimi söyleyecektim. Yangından mal kaçırır gibi gözlerini kaçırdın benden.

Gözlerimin okuyacağı tiradı dilime yükleyemedim.

Gözlerimizden başka birbirimize yakın duran duyumuz mu vardı?

Tuz ekmek olsun diye bir yere oturduğumuzda da sanki bir tuz dürümü yedim. İçimin susuzluğunu gözlerinde gidermeyi denedim. Gözlerin dürümden başka yere bakmıyordu. Ve ısrarla seni gideceğin yere kadar götürme yüzüzlüğünü 'üstberleyerek' acaba bir kaç saniye de olsa söyleyeceklerimi gözlerine söyleyebilirim umuduyla yanıp tutuştum.

Yüreğimin dolusu Allah'a ısmarladık diyecektim.

Diyemedim.

66

Gitmeden görüşeceğimizi söylemiştin, görüşüp de ne konuşacağız; neyi konuştuk şimdiye kadar?

İkimiz de dilimizin altında saklamaya çalıştığımız kelimeyi dudaklarımızdan dökersek kendimize saygısızlık edeceğimiz endişesiyle içimizde patlatmaktan başka yiğitlik yapamayız.

Kanımız böyle emreder, götürmez sütümüz başka türlüünü.

Bugün yine kendime hakim olamadım, kaç kez aradıysam yerinde bulamadım. Hem bulsam kendi kendimi kandıracaktım. Kelimeler dilime dolaşacak ne konuştuğumu bilmeyecektim.

İnşallah yarın da böyle bir delilik yapmam. Yaparsam yine yerinde olma lütfen. Belki dolaşalım dersin. Sombahar yüzümü görmeni istemiyorum. Olur ya üstüme üstüme gelirsin, kanımı kaynatırsın, ağzıma bıçak gösterirsin, yinelersin lütfenleri, gözlerimi bulutlar kaplar, bir kelimen şimşek olur kendimi eleveririm, geldiğine geleceğine pişman olursun ve kendini cezalandırırsın benim yerime.

Benim yüzümden, yüzünün o baharı yaşamasını istemem. Yüzüne bakınca kendimi, kendime bakınca seni göremem. Seni bu gökkuşağı sancıya ortak edemem. Lütfen beni anla, cimriliğimi başışla. Bana biraz zaman tanı, belki dostluğu bölüşerek çoğaltabiliriz. Ayrı şehirlerde de olsak yine kendimizi bilebilir, birbirimizi kanatacak kelimelerden uzak durabiliriz.

Say ki sana bütün bu anlattıklarım rüyada okundu. Uyandığında gülümsedin, sevindin duyduklarına. Bir sigara içimi zamanda rüyayı yorumlamaya çalıştın. Gidip boy aynasına baktın, beyaz bir kuğu gibi gördün kendini, sonra ellerin bir kelebek gibi bir elin üzerine kondu, uçup gittiniz Kafdağının ardına.

Tamam sigaran bitti, işine gücüne dönebilirsin, bu arada kahretsin deyip masaya bir yumruk sallayabilirsin. Elin acıyabilir, yüreğin burkulabilir hâlâ rüya gördüğünü zannedip yüzüne bir tokat patlatabilir, etine bir çimdik atabilirsin.

Görüyorsun ya hayat bıraktığın yerde duruyor.

Kendini ve sana ait olanları kontrol et, her şeyin yerli yerinde durduğunu göreceksin. Bühtan kuşlarının kulaklarına fısıldadıklarına da inanma.

Gönül dağımın kengerlerinden gece kanattığım sakızları toplama vakti geldi. Bunun için bir kaç gün daha kalacağım.

Püren balını ve yoğurdunu seven kengeri ve sakızı da sever diye düşündüm. İşte bu sakızlar daha önce fişkınlarını yediğin kengerlerin can özünden süzülüp geldi.

Yarın bunları sana armağan olarak sunacağım.

Gökten bir elma düşecek, bir elma daha düşmeyecek.

67

Ve uzattığın zarfa kalbimin halipürmelalini koyuyorum. Yapıştırmaya dilim dudağım varmıyor.

Kalpevliğimde bulunanları ikram etmeye çalıştım. Senden aynı duyarlılığı beklemiyorum. Gerçek ikram sahibine hamd etmekten başka senden ne bekleyebilirim. Çünkü o nimetleri sana ikram etmem için sunmuştu. Ben sadece onun hizmetkarlığını yaptım. O hakkımı fazlasıyla verecektir.

Seni insan yaratana, vaktimi kuşattırana ve topraklarına bulut sağdırana emanet ediyorum. Yüreğinden öpüyorum ve çekip gidiyorum kendimden uzaklara...

DİPBİLGİLER

1. Bir eski zaman şarkısı, Zeki Müren yorumlamıştı.
2. Nazım Hikmet yazar, Cem Karaca söyler.
3. Nazım Hikmet'in Kemal Tahir'e yazdığı bir mektuptan aklımda kalan
4. Sezai Karakoç, Gündönümü, Diriliş Yayınları 1. Baskı İstanbul 2000
5. Age.
6. Age.
7. Age.
8. Hamza Ekrem, İnilti Kendi, Yayını, Osmaniye 1978
9. Seydahmet Kutuzman, yerin yüzünderken Elbistan'da Ceyhan Nehrinin kenarında bir parkta okumuştur bu şiiri.

10. Sezai Karakoç, Gündönümü, Diriliş Yayınları 1. Baskı İstanbul 2000

11. Age.

12. Cengiz Coşkun, kitabın adı (.) bu parantez bana ait. Nokta ne anlama geliyor onu da kendisi biliyor, Kırağı Şiir, Osmaniye 1997